

Onze geschiedenis in de Eerste Adam & in de Laatste Adam

door Miles J. Stanford: <http://withchrist.org/our1.htm> + <http://withchrist.org/our2.htm>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling, plaatjes en voetnoten door M.V.

Deel 1 : Onze geschiedenis in de Eerste Adam

In dit openingshoofdstuk zullen we onze geschiedenis traceren in relatie tot de eerste Adam: de ondergang en dood die we van Adam door erfenis hebben ontvangen, en de remedie die we van God hebben ontvangen door het Kruis. We kunnen niet worden wat we al *zijn* in Christus, totdat we weten wat wij *waren* in Adam. Daarom is het belangrijk dat we de feiten personaliseren: dit is *mijn* geschiedenis!

Alles in Adam is de grond van zonde en dood; alles in de Heer Jezus is de grond van groei en leven. Onze verantwoordelijkheid is om van de oude grond af te blijven en op de nieuwe grond te leven – onze positie in Christus.

DE EERSTE ADAM – Om te weten wat we in Adam waren, moeten we de aard en toestand ontdekken van wat Adam was, aangezien hij het hoofd is van het menselijk ras waarin wij zijn geboren. Zo kunnen we de aard en toestand van het leven, dat we van hem geërfd hebben, begrijpen, het leven dat in ons blijft leven als gelovigen.

Adam zondigde en ging de dood binnen – gescheiden van God, de bron van leven. Door hem werden we geboren in zonde, dood, oordeel en veroordeling. “Daarom, zoals door één mens de zonde in de wereld is gekomen, en door de zonde de dood, en zo de dood over alle mensen is gekomen, in wie allen gezondigd hebben” (Romeinen 5:12). En de dood kwam niet enkel in de wereld en het mensenras, maar het regeerde als koning. “Want als door de overtreding van de ene de dood geregeerd heeft door de ene ... door één overtreding de schuld gekomen is over alle mensen tot verdemenis” (Romeinen 5:17, 18).

Laten we drie basisaspecten van onze relatie tot de representatieve mens opmerken. (1) Onze positie van zonde (Adam-bron); (2) onze natuur van zonde (Adam-natuur); (3) onze persoonlijke zonden (Adam-praktijk). De feiten kennen met betrekking tot de positie en toestand van ons oude leven in Adam, is een essentiële sleutel te bezitten voor spirituele groei. Onwetendheid of verwaarlozing betekent hier een besliste nederlaag gedurende het hele christelijke leven.

Onze Positie van Zonde – Vanwege onze gevallen stamvader is ieder van ons in een ten dode opgeschreven mensheid geboren. Zoals David schreef: “Zie, ik ben in ongerechtigheid geboren, in zonde heeft mijn moeder mij ontvangen” (Psalm 51:7). In Adam werd ons gezegd “u die dood was door de overtredingen en de zonden” (Efeziërs 2:1), omdat “Want zoals allen in Adam sterven ...” (1 Korintiërs 15:22). Het resultaat van onze positie in Adam, onze bron, is dat we dood zijn voor God en levend voor de zonde.

Onze Natuur van Zonde – Onze positie van zonde resulteerde in een zondig wezen, of leven, en daarom is de neiging van dat leven zondig. In Adam zijn we “van nature kinderen van de toorn” (Efeziërs 2:3). In deze toestand zijn we natuurlijk, vleselijk, gescheiden van God. “De natuurlijke mens neemt de dingen van de Geest van God niet aan, want ze zijn dwaasheid voor hem. Hij kan ze ook niet leren kennen” (1 Corinthiërs 2:14).

Deze gevallen natuur verandert nooit, laat staan verbeteren. “Wat uit het vlees geboren is, is vlees” (Johannes 3:6). De aard van Adam is ego-gecentreerd (de zonde der zonden), daarom totaal tegen God en dat onherstelbaar. “Immers, zij die naar het vlees zijn, bedenken de dingen van het vlees ... Het denken van het vlees is vijandschap tegen God. Het onderwerpt zich namelijk niet aan de wet van God, want het kan dat ook niet ... En zij die in het vlees zijn, kunnen God niet behagen” (Romeinen 8:5, 7-8). “Ik ben vleselijk [in Adam], verkocht onder de zonde” (Romeinen 7:14).

Onze persoonlijke zonden – Het natuurlijke product van een zondige natuur is het zondigen. Het praktische resultaat van onze aangeboren toestand wordt in de Schrift vermeld: “Allen hebben gezondigd en missen de heerlijkheid van God” (Romeinen 3:23). Wij zijn in de praktijk opgegroeid tot zondaars, vandaar dat we wanhopig een Verlosser nodig hadden.

Als we door zorgvuldige bestudering van het bovenstaande toestaan dat de Heilige Geest ons bekend maakt met de vreselijke waarheid van onze geschiedenis in Adam, zullen we beter in staat zijn om de geweldige remedie te waarderen die onze Vader heeft geboden.

DE VEROORDEELDE ADAM – We moeten blijven denken in termen van onze persoonlijke geschiedenis. Nu willen we zien wat onze Vader precies heeft gedaan om deze vreselijke relatie en toestand te corrigeren.

Onze positie van zonde – God heeft het principe van Satan-geïnjecteerde zonde die de doodsteek gaf aan het menselijke ras, via Adam, niet vergeven. Hij vergeeft zonde evenmin als dat Hij Satan vergeeft. Aan het Kruis, in de persoon van Zijn Zoon, heeft onze Vader eens en voor altijd het principe van de zonde afgehandeld en daarmee onze zondige positie vernietigd.

“Want Hem Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt”; “Hij heeft Zijn eigen Zoon gezonden in een gedaante gelijk aan het zondige vlees en dat omwille van de zonde, en de zonde veroordeeld in het vlees” (2 Korinthiërs 5:21, Romeinen 8:3). Verre van vergeving werd de zonde geoordeeld en veroordeeld in de dood.

Onze Natuur van Zonde – Ons zondige leven en onze natuur werden niet vergeven, maar werden meegenomen in het oordeel – de dood van het kruis. Alles wat wij geërfd hebben van Adam heeft hetzelfde lot ondergaan. “Dit weten wij toch, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is” (Romeinen 6:6). Als het voor God mogelijk was geweest onze oude natuur te vergeven, dan had deze hersteld kunnen worden. [Maar louter zonde (= opstand, rebellie tegen God) vergeven was wegens Gods *gerechtigheid* niet mogelijk; zonde moet gestraft worden met de dood. M.V.]

Onze Persoonlijke Zonden – Onze zonden zijn vergeven – verleden, heden en toekomst – door Zijn vergoten Bloed op Golgotha. “Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout”; “door vrede te maken door het bloed van Zijn kruis”; “Hem Die ons heeft liefgehad en ons van onze zonden gewassen heeft in Zijn bloed” (1 Petrus 2:24, Kolossenzen 1:20, Openbaring 1:5).

DE ADAMSRELATIE BEËINDIGD – Eindelijk kunnen we onszelf nu helemaal aan het einde van onze geschiedenis in Adam zien. Aan de ene kant kijken we naar het kruis en aan de andere kant kijken we in de graftombe. We zouden een paar vragen kunnen stellen over Gods wonderbaarlijke werk om ons van Adam te scheiden.

Waarom? – “Het loon van de zonde is de dood” (Romeinen 6:23). De vertegenwoordiger van het mensenras Adam zondigde, en daarom werd alles wat Adamitisch was ter dood veroordeeld.

Wanneer en waar? – Al Gods omgaan met de zonde werd volbracht in en door Zijn Zoon [de Godheid Zelf!], aan het Kruis van Golgotha.

Hoe? – Aan het Kruis werd de Heer Jezus geïdentificeerd met onze zonden en onze zondige natuur, onze “oude mens”, die aldus veroordeeld en gekruisigd werd met Hem. Tegelijkertijd betaalde Hij in Zijn plaatsvervangend werk van verlossing de straf voor onze zonden.

Zo heeft Zijn dood ten behoeve van ons, als individuele gelovigen, ons volledig bevrijd van Adam en alle Adamitische straffen en consequenties. Dit stelde God in staat om ons op te nemen in de dood van Christus voor de zonde. **“Wij [zijn] met Hem één plant zijn geworden, gelijk gemaakt aan Hem in Zijn dood ... Wat Zijn sterven betreft, is Hij voor eens en altijd voor de zonde gestorven”** (Romeinen 6:5, 10).

Nadat hij door zijn dood de veroordeling van de zonde heeft gedragen en al haar straffen heeft betaald, stierf onze Heer Jezus aan en uit, het rijk en de aansprakelijkheden van de zonde. Ontdaan van onze relatie met Adam door en in die dood – wij zijn gestorven in Christus aan de oude mens – kunnen wij onszelf nu in Zijn Tombe zien, klaar om geïdentificeerd te worden met Hem in Zijn opstandingsleven en goddelijke natuur.

Laten we biddend nadenken over deze waarheden met betrekking tot onze geschiedenis in Adam, en daar doorheen komen tot de Heilige Geest het plaatje duidelijk maakt.

De eerste stap naar mijn bevrijding van de oude mens, in de dagelijkse ervaring, is te weten dat ik voor eens en altijd van dat leven gescheiden werd door kruisiging en begrafenissen. Het ultieme van bevrijding: dood.

De Twee Adams

Adam	Jezus Christus
De eerste mens Adam (1 Kor. 15:45)	De laatste Adam (1 Kor. 15:45)
“Is geworden tot een levend wezen” (1 Kor. 15:45; Adam werd leven gegeven - Gen. 2:7).	“Is geworden tot een levendmakende Geest” (1 Kor. 15:45; Christus geeft leven - Joh. 5:21,25; 6:33 enz.)
“Het natuurlijke” (1 Kor. 15:46)	“Het geestelijke” (1 Kor. 15:46)
OORSPRONG: “uit de aarde” (1 Kor. 15:47)	OORSPRONG: “uit de hemel” (1 Kor. 15:47)
Mensen dragen “het beeld van de stoffelijke” (Adam; 1 Kor. 15:49 en zie Gen. 5:3).	Geredde mensen dragen het beeld van de Hemelse (Christus; 1 Kor. 15:49 en zie Kol. 3:10; Efez. 4:24; Romeinen 8:29; 2 Kor. 3:18; 1 Joh. 3:2; enz.)
“Dood in Adam” (1 Kor. 15:22)	“Levend in Christus” (1 Kor. 15:22)
Adam is het hoofd van de oude schepping.	Jezus Christus is het Hoofd van de nieuwe schepping (2 Kor. 5:17; Efez. 2:10).
Adam vertegenwoordigde de mens (Romeinen 5), en hij handelde namens het hele menselijke ras.	Christus vertegenwoordigde de mens (Romeinen 5), en hij handelde namens het hele menselijke ras.
Adam volbracht één daad die reusachtige consequenties had.	Christus volbracht één daad die nog grotere consequenties had.
Adams daad was een zondige daad (Romeinen 5:12, 15, 16, 17, 18).	Christus' daad was een rechtvaardige daad (Romeinen 5:18).
Adams daad was een daad van ongehoorzaamheid, door het eten van de verboden vrucht (Romeinen 5:19; en zie Gen. 2:17; 3:6).	Christus' daad was een daad van gehoorzaamheid, door te sterven aan het kruis (Romeinen 5:19 en zie Fil. 2:8).
Hier volgt wat Adams ene daad voortbracht: DOOD (Romeinen 5:12, 14, 15) VEROORDELING (Romeinen 5:16, 18) VERDOEMENIS (Romeinen 5:16, 18)	Hier volgt wat Christus' ene daad voortbracht: LEVEN (Romeinen 5:17, 18, 21) GENADEGAVE (Romeinen 5:15-18) GENADE (Romeinen 5:15, 17, 20, 21) RECHTVAARDIGING (Romeinen 5:16, 18, 19) GERECHTIGHEID (Romeinen 5:17, 19, 21) REGEREN (Romeinen 5:17; vgl. vers 21)

Uit: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/2Adams.pdf>

Deel 2 : Onze geschiedenis in de Laatste Adam

Onze geschiedenis in de Laatste Adam, onze herrezen Heer Jezus, begint op de enige basis voor het leven van de opstanding: de dood. Onze relatie tot de eerste Adam maakte ons dood *in* zonde, maar onze dood met Christus maakte ons dood *voor* (in relatie tot) zonde – de enige voorwaarde voor nieuwheid van leven.

IN CHRISTUS BEGRAVEN – Daar, in het graf, moeten wij onszelf als dood voor Adam zien, maar nog niet in leven in Christus. Onze individuele identiteit is niet veranderd, maar onze relatie tot de vleselijke Adam wel, God zij dank! “Wij zijn dan met Hem begraven”; “In Hem bent u ook besneden met een besnijdenis die niet met handen plaatsvindt, door het uittrekken van het lichaam van de zonden van het vlees, door de besnijdenis van Christus. U bent immers met Hem begraven” (Romeinen 6:4; Kolossenzen 2:11, 12).

De dood, onze ondergang, is precies het middel geworden van onze triomf daarover. “De dood is verzwolgen tot overwinning ... Maar God zij dank, Die ons de overwinning geeft door onze Heere Jezus Christus” (1 Korinthiërs 15:54, 57).

IN CHRISTUS VERREZEN – Nu Christus’ dood en begrafenis hun bevrijdend werk ten behoeve van ons gedaan hebben, kunnen wij beginnen met onze blik omhoog te richten – van de dood in Adam: gevallen, naar geboorte in Christus: opgestaan. Toen de Heer Jezus Christus de banden van de dood doorbrak, nam Hij ons mee in Zijn glorieuze opstandingsleven.

“Net zoals Christus werd opgewekt uit de doden door de glorieuze kracht van de Vader, zouden we ook een heel nieuw leven moeten leiden, want omdat we één met Hem zijn geworden door het delen in Zijn dood, zullen we ook één met Hem zijn door te delen in Zijn opstanding” (Romeinen 6:4, 5). Nu, veilig en voor altijd op de opstandingsgrond in Hem, kunnen we bestuderen: (1) onze nieuwe levenspositie; (2) onze nieuwe natuur van rechtvaardigheid; en (3) onze nieuwe wandel in vruchtbaarheid.

ONZE NIEUWE POSITIE VAN LEVEN – Terwijl onze oude positie in de eerste Adam ons dood maakte voor God en levend voor de zonde, maakt onze nieuwe positie in de opgestane Laatste Adam ons levend voor God en dood voor de zonde. “Want gij zijt gestorven, en uw leven is verborgen met Christus in God” (Kolossenzen 3:3). Voorheen onze Rechter, maar nu door middel van de dood en opstanding van Zijn Zoon is Hij vrij om onze Vader te zijn, en wij zijn kinderen. “Geliefden, nu zijn wij de kinderen van God”; “Nu, omdat u kinderen bent, heeft God de Geest van Zijn Zoon uitgezonden in uw harten, Die roept: Abba, Vader!” (1 Johannes 3:2; Galaten 4:6).

ONZE NIEUWE NATUUR VAN GERECHTIGHEID – In onze co-opstanding met Christus heeft onze Vader ons een nieuw leven gegeven met een nieuwe natuur die alleen gerechtigheid kan voortbrengen. “Geprezen zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die ons, overeenkomstig Zijn grote barmhartigheid, opnieuw geboren deed worden tot een levende hoop, door de opstanding van Jezus Christus uit de doden” (1 Petrus 1:3).

Het oude leven is niet veranderd, maar ingewisseld voor datgene wat helemaal nieuw is. Paulus’ duidelijkste beschrijving hiervan wordt gegeven in 2 Korinthiërs 5:17-18: “Daarom, als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping: het oude is voorbijgegaan, zie, alles is nieuw geworden. En dit alles is uit God, Die ons met Zichzelf verzoend heeft door Jezus Christus”.

Onze Vader ziet ieder van ons als volkomen nieuw in zijn Zoon. Wij zijn voor altijd bevrijd van onze relatie tot de eerste Adam met zijn heerschappij van zonde en dood. En Hij wil dat wij onszelf zien vanuit Zijn oogpunt: nieuwe creaties in Christus Jezus!

Het kan nuttig zijn om verder te kijken naar het feit dat onze persoonlijke identiteit in deze overgang, van dood-naar-leven, intact blijft. We blijven dezelfde persoon, terwijl we een nieuwe positie, leven, en natuur verkrijgen in de herrezen Heer Jezus. De Vader onderhoudt de identiteit van elke gelovige gedurende het hele proces van het Kruis, het Graf en de Wederopstanding.

“En Hij heeft u, die voorheen vervreemd was en vijandig gezind, zoals bleek uit uw slechte daden, nu ook verzoend, in het lichaam van Zijn vlees, door de dood, om u heilig en smetteloos en onberispelijk voor Zich te plaatsen ... En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven” (Kolossenzen 1:21-22; 2:13).

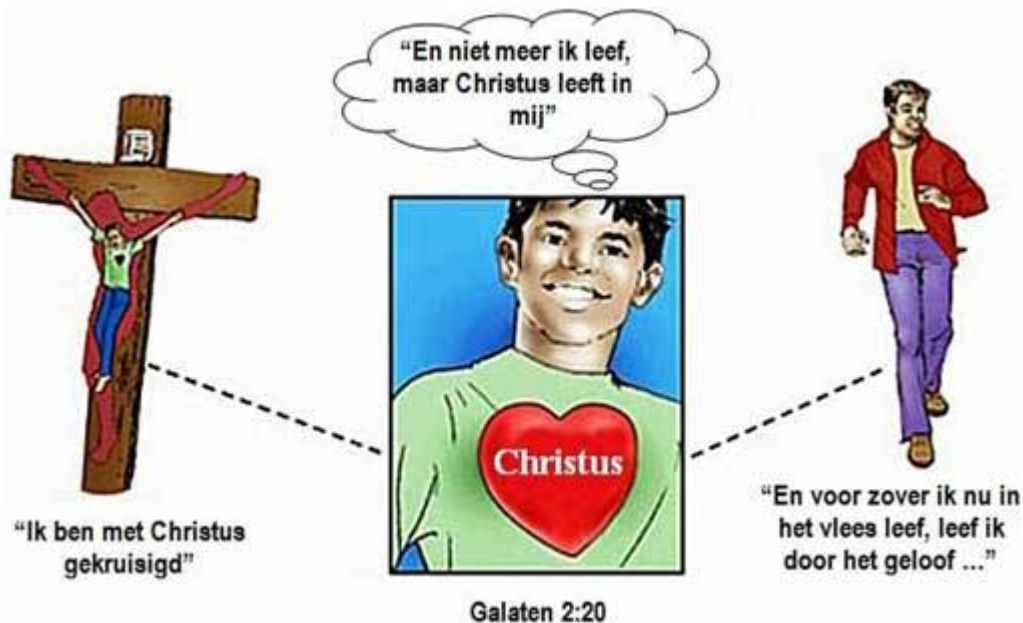
In Christus Opgevaren – Wegens identificatie met de Heer Jezus, in Zijn dood voor de zonde en Zijn opstanding tot leven, zijn wij ook in Hem in Zijn opgestane leven aan de rechterhand van de Vader. Van bovenaf geboren moeten we ook boven blijven.

“Maar God, Die rijk is in barmhartigheid, heeft ons door Zijn grote liefde, waarmee Hij ons liefgehad heeft, ook toen wij dood waren door de overtredingen, met Christus levend gemaakt – uit genade bent u zalig geworden – en heeft ons met Hem opgewekt en met Hem in de hemelse gewesten gezet in Christus Jezus, opdat Hij in de komende eeuwen de alles overtreffende rijkdom van Zijn genade zou bewijzen, door de goedertierenheid over ons in Christus Jezus” (Efeziërs 2:4-7).

ONZE NIEUWE WANDEL VAN VRUCHTBAARHEID – Als nieuw geschapen gelovigen zijn we in de Heer Jezus in de hemelse gewesten, terwijl we tegelijkertijd in de Geest van Christus hier op aarde zijn. De Trooster is ons leefmilieu in deze door zonde vervloekte wereld. “Maar u bent niet in het vlees, maar in de Geest, wanneer althans de Geest van God in u woont” (Romeinen 8:9). Hij is degene die het leven van de Heer Jezus bedient als ons nieuwe leven en die de kenmerken van dat leven in en door onze nieuwe natuur ontwikkelt.

Aan de ene kant past Hij het voltooide werk van het Kruis toe op het innerlijke leven van het vlees. “Maar ik zeg: Wandel door de Geest en u zult zeker de begeerte van het vlees niet volbrengen” (Galaten 5:16). Aan de andere kant zorgt Hij ervoor dat de vrucht van de Geest groeit in ons nieuwe leven. “De vrucht van de Geest is echter: liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, zelfbeheersing” (Galaten 5:22).

Als we Galaten 2:20 van dichtbij bekijken, kan dit vers het onderscheid verduidelijken tussen wat wij in de eerste Adam waren en wie wij nu zijn in de Laatste Adam. “Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven” (Galaten 2:20).

Er zijn hier essentiële verschillen die, wanneer ingezien, een wereld van verschil uitmaken. (1) Ik, de oude mens in Adam, ben gekruisigd met Christus; (2) het is niet langer het oude “ik” dat leeft, maar Christus leeft in mij, de nieuwe schepping; (3) het leven dat ik, de nieuwe mens, nu in het vlees (lichaam) leef, leeft door geloof; (4) dit geloof is in de Zoon van God, die van mij hield als een verloren persoon en Zichzelf gaf voor mij, een zondaar.

De vaak aangehaalde woorden “niet ik, maar Christus” hebben de neiging om de gelovige de indruk te geven dat hij als persoon gekruisigd is en nu buiten beeld staat, en er nu alleen Christus is als zijn nieuwe leven. Hij heeft gewoon het gevoel dat hij op de een of andere manier uit de weg moet gaan, opdat Christus alles kan zijn. Toegegeven, het oude “ik” moet naar beneden gaan – maar het nieuwe “ik” moet opgroeien.

Het is waar dat Hij ons herrezen leven is, maar Hij is ook de natuur van *ons* nieuw geschapen leven. “Want het leven is voor mij Christus”; “Christus ... Die ons leven is” (Filippenzen 1:21, Kolossenzen 3:4). Wij mogen niet verloren gaan in Hem, maar Hij moet *in ons* gevonden worden. “Opdat ook het leven van Jezus openbaar wordt in ons sterfelijk vlees” (2 Korinthiërs 4:11). Hij leeft in *mij*, niet in plaats van mij; Hij is de bron en motivatie van mijn christelijke leven.

Ik moet beseffen en rusten in het feit dat het *mijn* wezen is, *mijn* persoonlijkheid, die wordt verlicht door het menselijk-goddelijke leven en de natuur van de Heer Jezus. Ik ben dezelfde persoon, maar met een nieuw leven in vereniging met Zijn leven. Door de bediening van de inwonende Heilige Geest zal ik groeien in genade en in toenemende mate overeenstemmen met Zijn beeld.

Lees ook de andere werken van Miles Stanford:

- o <http://www.verhoevenmarc.be/#stanford> (warm aanbevolen)

CHRISTUS

Hij is voor mij:

MIJN LEVEN (Filippenzen 1:21; Kolossenzen 3:4)

WIJSHEID VAN GOD (1 Korinthiërs 1:30; Kolossenzen 2:2-3)

GERECHTIGHEID (1 Korinthiërs 1:30; Romeinen 10:1-4; 2 Korinthiërs 5:21)

HEILIGING (1 Korinthiërs 1:30; 2 Thessalonicenzen 2:13)

VERLOSSING (1 Korinthiërs 1:30; Romeinen 3:24; Efeziërs 1:7; Kolossenzen 1:14)

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

Rubriek “Schepping vs. Evolutie”: <http://www.verhoevenmarc.be/schepping.htm>